

[Vilhelm Rasmussen.]

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde om dette Spørgsmaal, at saa længe den overvejende Del af Befolkningen slutter sig til Folkekirken, maa man have en født Forbindelse. (*Arnth Jensen*: Det sagde jeg ikke!). Ja, det er ordret Citat. Det er en højst mærkværdig Tankegang. Jeg vilde da mene, at man med meget mere Føje kunde sige: da den overvejende Del af Befolkningen slutter sig til Folkekirken og kender Folkekirken Lære, kan man netop af den Grund ganske roligt lade Befolkningen selv varetage de kirkelige Interesser og føre Tilsyn med, at Undervisningen i Religion er fyldestgørende.

Man kan ogsaa se, at Venstre i Virkeligheden mener dette — men ikke tør stille sig paa det Stangpunkt — af de Paragraffer, som Partiet foreslaar med Hensyn til den private Skole, for hvor er det gejstlige Tilsyn henne i de Paragraffer, der vedrører den? Ja, der er nogle Bestemmelser om, at man med Hensyn til Religionsundervisningen skal have en tilsynsførende. Men er det da det, som Venstre mener med, at en gejstlig, Præsten, skal være født Medlem af Skolekommissionen, og Provsten skal være født Medlem af Skoledirektionen, at det udelukkende er Religionsundervisningen, der skal føres Tilsyn med? Det har hidtil været en ganske anden Opfattelse, man har gjort gældende.

Jeg er af den Mening, som det ærede Medlem Hr. Povlsen saa udmærket udtrykte, at det er ganske urimeligt, at Lærerstanden, der faar en meget udførlig og fyldig Undervisning i Religion ved Seminariet, i Modsætning til enhver anden Stand i Danmark skal stilles under aandeligt Formynderskab af en Stand, som slet ikke har faaet nogen som helst Uddannelse til den særlige Gerning. Det har den gejstlige aldeles ikke. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen kiger nok herop, men det er nu ikke noget Bevis for, at man i det teologiske Fakultet uddanner de unge Præster pædagogisk, saaledes at de har pædagogiske Forudsætninger for at gøre Fyldest i Skolen. Det maa være mere end tilstrækkeligt for at kunne følge Skolens Arbejde i denne Sag, at man stiller sig paa Folkekirken Standpunkt og saa kommer i Skolen og overværer Undervisningen. Efter min Mening er Forældrene i enhver Henseende i Stand til at øve al den Kontrol, der paa dette Omraade er nødvendig. Det er derfor mit Haab, at det maa lykkes at gennemføre et Forslag om Skolens Styrelse og Tilsyn, i hvilket enhver født Myndighed er fjernet.

Maa jeg dernæst gøre en kort Bemærkning til en anden Betragtning af det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen. Han stiller ogsaa Forslag om, at Amtmanden skal være Formand for Skoledirektionen, og han mener, at det vil være uheldigt, at Formanden udnævnes af Ministeren, thi siger han, Ministeren kan tage Hensyn, der ikke er rent skolemæssige. Maa jeg da spørge, om Amtmændene udpeges med særligt Hensyn til, at de har en pædagogisk Opgave? Nej, Forholdet er lige omvendt det, at derved, at Ministeren kan udpege den til Formand, som han ønsker til Formand, er det muligt at tage pædagogiske Hensyn ved Valget af Formand. Og det er jo en given Ting, at det er det, der er Hensigten med det.

Dernæst er der paa et andet Punkt en betydningsfuld Modsætning mellem Flerparten og Oppositionen, nemlig med Hensyn til Amtsskolekonsulenterne, idet efter Venstres Forslag den Raadgiver, det ønsker lovgivet om, kan tilkaldes, men ikke selv kan tage Initiativet til at komme. Hvad denne Ting angaar, kan jeg henholde mig til nogle Betragtninger, der blev gjort gældende her i Tinget den 19. April 1912 af et æret Medlem, J. Sørensen, og jeg beder den højtærede Formand tillade mig at læse nogle faa Linier op af Folketings-tidenden fra den Gang. De findes Sp. 7587 og lyder saaledes:

„Jeg mener, at naar det er en fast Regel, at denne Mand besøger Læreren, kan det faa en Del Betydning, og naar han oven i Købet vælges efter Indstilling af Lærere og Lærerinder i Provstiet, synes jeg, at man har al mulig Betyggelse for, at det bliver en Mand, der saa nogenlunde kan varetage sin Gerning. Og under de Omstændigheder, synes jeg ikke, man skal være saa bange for at give ham lidt mere Myndighed og større Virkeomraade end efter Udvalgets Flertals Forslag, hvorefter han kun kan tilkaldes i særlige Tilfælde af Skolekommissionen.“

Og saa fortsætter det ærede Medlem:

„Sker det virkelig i et enkelt Tilfælde, vil man faa forfærdelig travlt i Byen og spørge: Gud ved, hvad der nu er i Vejen henne paa Skolen, for nu er denne Skolekonsulent blevet tilkaldt?“ Dette ærede Medlem er, saa vidt jeg ved, identisk med det nuværende ærede Medlem Hr. Vanggaard, og jeg deler ganske de Betragtninger, han her gør gældende. (Af-brydelse). Ja, det er sagt mig af en Partifælle, men uden Hensyn hertil har et